

Zjavenie Ježiša Krista – číslo päť

Izaiáš štyridsať: Potešujte, potešujte môj ľud

Jeff Pippenger

2023-10-25

V prvých sedemnástich veršoch štyridsatej kapitoly Izaiáša je stoštyridsaťštyritisíc prorocky umiestnených na konci troch a pol dňa, keď ležali mŕtvi na uliciach, zatiaľ čo sa svet radoval. Všetci proroci sa navzájom zhodujú a prorocké udalosti, ktoré predkladajú, sú vždy v súlade s ostatnými prorokmi, lebo Boh nie je pôvodcom zmätku.

A duchovia prorokov sa podriaďujú prorokom. Lebo Boh nie je pôvodcom zmätku, ale pokoja, ako vo všetkých cirkvách svätých. 1 Korint'anom 14,32.33.

Tešiteľ, ktorého Ježiš zaslúbil poslať vo svojej neprítomnosti, bol vložený do úplne prvých slov, do úplne prvého verša, dvadsiatich šiestich kapitol, ktoré tvoria záverečné prorocké rozprávania Izaiáša. „Potešujte, potešujte môj ľud, hovorí váš Boh.“ Pravidlo prvého výskytu zdôrazňuje, že nasledujúcich dvadsaťšesť kapitol treba chápať vo vzťahu k dokonalému a konečnému naplneniu príchodu Tešiteľa.

A ja budem prosiť Otca, a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky.... Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal. Ján 14,16.26.

Polnočný výkrik z dejín milleritského hnutia sa opakuje v dejinách sto štyridsaťštyritisíc.

„Existuje svet, ktorý leží v bezbožnosti, v klame a poblúdení, v samom tieni smrti,—spiaci, spiaci. Kto pociťuje pôrodné bolesti duše, aby ich prebudil? Aký hlas ich môže dosiahnuť? Moja myseľ bola prenesená do budúcnosti, keď bude dané znamenie. ‚Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety.‘ Niektorí však budú otáľať so získaním oleja na doplnenie svojich lúč a príliš neskoro zistia, že charakter, ktorý je znázornený olejom, je neprenosný.“ Review and Herald, 11. februára 1896.

Kladie sa otázka: „Aký hlas môže“ „prebudiť“ tých, ktorí „spia“? „Hlas“, ktorý ich prebúdzal v štyridsatej kapitole Izaiáša, je ten „hlas“, ktorý „volá“ na „púšti“.

Potešujte, potešujte Jeruzalem a volajte k nemu, že jeho bojovanie sa skončilo, že jeho neprávosť je odpustená; lebo prijal z ruky Hospodinovej dvojnásobok za všetky svoje hriechy. Hlas toho, ktorý volá na púšti.... Izaiáš 40:2, 3.

Posolstvo polnočného volania je zároveň aj posolstvom neskorého dažďa.

„Príliš vzdľaťujete príchod Pána. Videla som, že neskorý dažď prichádzal [tak náhle ako] polnočné volanie, a s desaťnásobnou mocou.“ Spalding and Magan, 5.

Jedným z mnohých symbolov nachádzajúcich sa v Slove Božom, ktorý predstavuje posolstvo neskorého dažďa, je symbol rozpoznateľný zdvojením slov alebo fráz. Zdvojenie slov alebo fráz je

symbolom Polnočného volania alebo posolstva neskorého dažďa v posledných dňoch. Symbolika zdvojeného „potešujte“ umiestňuje úvod štyridsiatej kapitoly Izaiáša do času meškania, keď má byť rozpoznané a potom hlásané posolstvo predstavené ako Polnočné volanie v podobenstve o desiatich pannách. V tom čase Kristus posielal Tešiteľa, aby prebudil spiace panny, ktoré sú prorocky predstavené ako spiace a v niektorých prorockých pasážach ako spiace spánkom smrti. Prvý verš štyridsiatej kapitoly Izaiáša je prorocky umiestnený tri a pol symbolického dňa „po“ sklamaní 18. júla 2020, lebo vtedy je Tešiteľ poslaný, aby prebudil tých, ktorí spia. Tri a pol dňa sú symbolom pustatiny, a tam začína „hlas“ „volať“.

Zjavenie jedenáste, Ezechiel tridsaťsedem, Matúš dvadsaťpäť a dejiny milleritov (spolu s tými istými medzníkmi dejín milleritov, ktoré sa vyskytujú v každom reformnom hnutí) sa spájajú, aby určili „špecifický proces“ prebudenia spiacich panien. Tento proces sa začína tým, že panny pri sklamaní zaspávajú. Obdobie času meškania, ktoré sa začalo pri sklamaní, je napokon rozpoznané ako čas meškania. Poslednou časťou času meškania je rozvoj posolstva Polnočného volania. Keď je toto posolstvo ustanovené, potom je ohlasované, až kým nedosiahne svoj vrchol, súd.

Posol, predstavený ako „hlas“ u Izaiáša, sa opýtal, aké posolstvo má byť zvestované. Bolo mu povedané symbolickým jazykom, aby predložil posolstvo islamu. Prorocké posolstvo islamu nemožno oddeliť od čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona, lebo islam je trúbovou mocou a sedem trúb v Zjavení predstavuje Boží súd nad mocnosťami, ktoré prijímajú nedeľné zákony. Týmto mocnosťami boli pohanský Rím v roku 321, symbol draka; pápežský Rím v roku 538, symbol šelmy; a čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch, symbol falošného proroka.

V súvislosti s určením toho, aké posolstvo mal ohlasovať „hlas“, ktorý volal na púšti, zaznel aj sľub, že Božie slovo nikdy nezlyhá. Toto „zasľúbenie a uistenie“, že Božie slovo nikdy nezlyhá, sa nachádza v tom istom prorockom rámci, ktorý je v Habakukovi, v druhej kapitole a treťom verši, vyjadrený slovami: „na konci prehovorí, a nebude klamať: keby sa oddialilo, čakaj naň; lebo istotne príde, nebude meškať.“ Posolstvo islamu nikdy nezlyhá, istotne príde. Posledný verš štyridsiatej kapitoly Izaiáša oslovuje tých, ktorí očakávajú videnie v Habakukovi.

Ale tí, ktorí očakávajú na Hospodina, obnovia svoju silu; vznesú sa na krídlach ako orly; pobežia a neustanú, budú kráčať a neomdlejú. Izaiáš 40,31.

„Skryté dejiny“ siedmich hromov, ktoré sa teraz odpečatujú, označujú tri medzníky, ktoré sa začínajú a končia sklamaním. V týchto symbolických dejinách sú tri medzníky, oddelené dvoma časovými obdobiami. Sklamanie začína čas meškania. Čas meškania vedie k opravenému posolstvu a predpovedi Polnočného volania. Posolstvo Polnočného volania začína obdobie ohlasovania posolstva Polnočného volania, ktoré vedie k druhému sklamaniu, znázornenému ako súd. Tieto tri kroky, oddelené dvoma časovými obdobiami, predstavujú Alfu a Omegu, ako sú vytvorené v hebrejskom slove „pravda“.

V Ezechielovi tridsaťsedem Ezechiel takisto predstavuje „hlas“ Izaiáša štyridsať. Hlas v Izaiášovi štyridsať sa pýta: „Čo mám volať?“ „Hlas“ v Ezechielovi tridsaťsedem, verš sedem, potom „prorokoval, ako“ mu „bolo prikázané“.

A tak som prorokoval, ako mi bolo prikázané; a keď som prorokoval, nastal hluk, a hľa, zachvenie, a kosti sa zbíhali, kosť k svojej kosti. A keď som sa díval, hľa, vystúpili na ne šľachy a mäso a zhora ich pokryla koža; ale nebolo v nich ducha. Ezechiel 37:7, 8.

Ezechielovo prvé proroctvo spojilo kosti a telo, ale ešte neboli živé. „A tak“ Ezechiel „prorokoval, ako“ mu „bolo prikázané“ po druhý raz. Druhé proroctvo priviedlo telá k životu. Tieto dve proroctvá sú predobrazené stvorením Adama.

A Hospodin Boh utvoril človeka z prachu zeme a vdýchol mu do nozdier dych života; a človek sa stal živou dušou. Genesis 2,7.

Dvojstupňový proces oživovania mŕtvych suchých kostí sa po prvý raz spomína pri stvorení Adama, čím sa zdôrazňuje, že Božie prorocké Slovo je zároveň aj Jeho tvorivou mocou. Boh najprv „utvoril“ Adama a prvé Ezechielovo proroctvo priviedlo kosti a telá dohromady, potom Boh „vdýchol do jeho nozdier dych života; a človek sa stal živou dušou.“

Ezechielovo druhé proroctvo bolo adresované „vetru“, nie kostiam, lebo mu bolo povedané, aby „hovoril vetru“: „Príď od štyroch vetrov, ó dych, a dýchni na týchto pobitých, aby ožili.“ Ezechielovo druhé proroctvo, ktoré privádza mŕtve telá k životu ako mocné vojsko, nebolo adresované mŕtvym telám, ale vetru. Bol to príkaz vetru, aby dýchol na telá. Prvý raz sa slovo „dych“ spomína v Božom slove pri stvorení Adama a je tam vymedzené ako dych života; a to, čo prináša život do mŕtvych tiel, prichádza od štyroch vetrov.

„Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako zúrivy kôň usilujúci sa vytrhnúť a prehnať sa po tvári celej zeme, nesúc na svojej ceste skazu a smrť.“

„Či budeme spať na samom prahu večného sveta? Či budeme otupení, chladní a mŕtvi? Ó, keby sme len mali v našich zboroch Ducha a dych Boží vdýchnutý do Jeho ľudu, aby sa postavili na svoje nohy a žili.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 217.

Tieto dve otázky znejú: či budeme spať, a či budeme mŕtvi? ...dva výrazy pre ten istý prorocký stav. Posolstvo štyroch vetrov, ktoré sú zadržiavané anjelmi, je posolstvom, ktoré spôsobuje, že dych Boží vstupuje do mŕtvych a spôsobuje, že povstanú a žijú. Posolstvo štyroch vetrov je posolstvom hnevivého koňa islamu. Posolstvo štyroch vetrov v knihe Zjavenie je posolstvom zapečatenia. Posolstvo zapečatenia v Zjavení, siedmej kapitole, veršoch jeden až tri, je posolstvom, ktoré ukazuje, že štyri vetry sú zadržiavané, dokiaľ nebudú zapečatení služobníci Boží.

A po týchto veciach som videl štyroch anjelov stáť na štyroch uhloch zeme, ktorí zadržiavali štyri vetry zeme, aby vietor neveial na zem, ani na more, ani na nijaký strom. A videl som iného anjela vystupovať od východu slnka, ktorý mal pečať živého Boha; a zvolal veľkým hlasom na štyroch anjelov, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru, hovoriac: Neškodte zemi ani moru, ani stromom, dokiaľ neoznačíme pečaťou na ich čelách služobníkov nášho Boha. Zjavenie 7:1–3.

Ezechielovo druhé proroctvo bolo nasmerované k vetru a život, ktorý vietor odovzdal telám, pochádzal z posolstva štyroch vetrov. Vo veršoch osem až desať v tridsiatej siedmej kapitole Ezechiela je slovo, ktoré sa v jednotlivých výskytoch prekladá buď ako „vietor“, alebo ako „dych“,

v každom prípade tým istým hebrejským slovom. Boh vdýchol Adamovi dych života a u Ezechiela je dych života posolstvom spečatenia sto štyridsaťštyri tisíc, ktoré prichádza od štyroch vetrov. Toto posolstvo odovzdáva Božiu tvorivú moc telám, ktoré boli prvým posolstvom zhromaždené v údolí smrti. Posolstvo štyroch vetrov je posolstvom islamu, ktorý prináša súd nad Spojenými štátmi pre nedeľný zákon. Je to posolstvo Polnočného volania.

Skrytá história siedmich hromov sa začína sklamaním, ktoré započína čas meškania. V Zjavení jedenásť, keď boli dvaja proroci 18. júla 2020 zabití, začal sa čas meškania. Ezechiel bol medzi mŕtvymi, keď sa ho Pán opýtal, či dvaja svedkovia, ktorí ležia mŕtvi na ulici, môžu ožiť.

Ruka Pánova bola nado mnou a vyviedla ma v Duchu Pánovom a postavila ma doprostred údolia, ktoré bolo plné kostí. A viedol ma okolo nich dookola; a hľa, bolo ich veľmi mnoho na povrchu údolia; a hľa, boli veľmi suché. A riekol mi: Syn človeka, či môžu tieto kosti ožiť? A odpovedal som: Ach, Pane, Hospodine, ty vieš. Ezechiel 37:1–3.

V siedmom verši, keď Ezechiel prednáša prvé z týchto dvoch proroctiev, posolstvo bolo jednoducho: „Ó, vy suché kosti, počujte slovo Hospodinovo.“ Ján v Zjavení zaznamenáva: „blahoslavení sú tí, ktorí počúvajú slová proroctva tejto knihy.“ Ezechiel predstavuje mŕtve suché kosti, ktoré sú blahoslavené, ako tých, ktorí počúvajú Ezechielov príkaz počuť Slovo Hospodinovo, a Jeho Slovo je Pravda. V druhej kapitole Ezechiela je opísaná skúsenosť tých, ktorí počúvajú Božie slovo.

I povedal mi: Synu človeka, postav sa na svoje nohy a budem hovoriť s tebou. A vošiel do mňa duch, keď hovoril so mnou, a postavil ma na moje nohy, takže som počul toho, ktorý hovoril so mnou. Ezechiel 2:1, 2.

V Zjavení jedenástej kapitoly, keď mŕtve telá počujú Slovo Pánovo, vstupuje do nich Tešiteľ a oni sa postavia na svoje nohy. Je to Tešiteľ, ktorý ich stavia na nohy.

A po troch dňoch a pol vošiel do nich Duch života od Boha a postavili sa na svoje nohy; a veľká bázeň padla na tých, ktorí ich videli. Zjavenie 11,11.

Povstanie mŕtvych je prvým krokom v dvojstupňovom procese, ktorý ich vyvádza z ich hrobov, aby sa stali zástavou, ktorá je vztýčená pri súde nedeľného zákona. Keď povstanú v jedenástej kapitole, padne „veľký strach“ na tých, ktorí ich vidia.

A prejde do svojej pevnosti od strachu a jeho kniežatá sa budú báť zástavy, hovorí Hospodin, ktorého oheň je na Sione a jeho pec v Jeruzaleme. Izaiáš 31:9.

Posolstvo Polnočného volania v dejinách milleritov bolo druhou časťou posolstva druhého anjela. Posolstvo druhého anjela spôsobilo oddelenie milleritov od cirkví, ktoré boli vtedy označené ako dcéry Babylonu, a verní boli povolaní vyjsť a postaviť sa na stranu milleritov. Týmto posolstvom bolo sformované „telo“ veriacich a potom druhým krokom bolo posolstvo Polnočného volania, ktoré sa spojilo s druhým posolstvom a pridalo mu moc. Milleriti sa potom stali mocným vojskom, ktoré nieslo posolstvo ako prívalová vlna naprieč krajinou. Tento dvojstupňový proces predstavuje dva hlasy zo Zjavenia osemnástej kapitoly a je totožným procesom vzkriesenia mŕtvych suchých kostí v Ezechielovi, ktoré boli pobité na ulici v jedenástej kapitole Zjavenia.

„Anjeli boli poslaní, aby pomohli mocnému anjelovi z neba, a počula som hlasy, ktoré akoby zneli všade: Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste nemali účasť na jej hriechoch a aby ste neprijali z jej rán; lebo jej hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozepamätal na jej nepravosti. Toto posolstvo sa zdalo byť dodatkom k tretiemu posolstvu a spojilo sa s ním, tak ako sa polnočné volanie spojilo s posolstvom druhého anjela v roku 1844.“ *Spiritual Gifts*, zväzok 1, 195, 196.

Prvým medzníkom v skrytých dejinách siedmich hromov je sklamanie, ktoré začína čas meškania. Čas meškania je časové obdobie, ktoré je znázornené ako tri a pol dňa, čo je symbol púšte. Na konci štyridsiatich rokov putovania po púšti viedol Jozua mocné vojsko do Zaslúbenej zeme. Na konci troch a pol dňa je Ezechiel vzatý do údolia smrti a je mu povedané, aby prikázal mŕtvym telám, aby „počuli slovo Hospodinovo“. Ezechiel je „hlas“ volajúci na púšti. Príkaz počuť slovo Hospodinovo privádza časti tela dohromady, ale ešte nie sú živé, ešte nie sú vojskom, ešte nie sú zapečatené. „Slovo Hospodinovo“, ktoré Ezechiel vyslovuje v druhej kapitole, ukazuje, že keď príde Tešiteľ, Boží ľud povstane, zatiaľ čo súčasne počuje slovo Hospodinovo. Kristus zaslúbil, že pošle Tešiteľa tri a pol dňa po tom, čo boli zavraždení na ulici.

Keď už telá stoja, tým, „ktorí ešte nie sú živí“, bude dané druhé proroctvo. „Hlas volajúceho na púšti“ v Izaiášovi sa pýta, aké proroctvo má volať. „Posolstvo“, ktoré sú povolani predložiť Ezechiel aj „hlas“ v štyridsiatej kapitole Izaiáša, je posolstvom islamu. Keď je toto proroctvo odovzdané, „Adam“ ožíva ako mocné vojsko. Dvaja živí svedkovia potom ohlasujú posolstvo o súde islamu nad Spojenými štátmi pre prijatie čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Súd nedeľného zákona je tretím medzníkom skrytých dejín siedmich hromov. Keď sa naplní, vojsko je pozdvihnuté ako zástava k nebu a je znázornené v Zjavení štrnásť kapitoly.

„Mala som skúsenosť s posolstvami prvého, druhého a tretieho anjela. Anjeli sú predstavení, ako letia prostredkom neba, ohlasujú svetu varovné posolstvo a majú priamy vzťah k ľuďom, ktorí žijú v posledných dňoch dejín tejto zeme. Nikto nepočuje hlas týchto anjelov, lebo sú symbolom, ktorý predstavuje Boží ľud, pracujúci v súlade s nebeským vesmírom. Muži a ženy, osvietení Duchom Božím a posvätení skrze pravdu, ohlasujú tieto tri posolstvá v ich poradí.“ *Selected Messages*, kniha 2, 387.

Zástava, ktorá je pozdvihnutá, je tretí anjel letiaci prostred nebies, ktorý varuje ľudstvo pred prijatím znamenia šelmy. Mocné vojsko neprestáva predkladať svetu toto posolstvo, až kým nepovstane Michal a neskončí sa čas ľudskej skúšky.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v týchto úvahách.

A o polnoci zaznel krik: Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety. Matúš 25,6.